

iz žrela, je pregrnila vso okolico Strupenega jezera in ni mogla kraljična niti z gore videti, kaj se tam spodaj godi.

Končno se je zmaj umiril in so se najpogumnejši upali k Strupenemu jezeru. Z radostjo so spoznali, da je nestvor poginil, o Kamenjaku pa niso mogli najti nobenega sledu. Vzlic temu je čez in čez zavladovalo tolikšno veselje, da so najimenitnejši mladeniči na ramenih prinesli kralja in njegovo edinko k jezeru in je vriskala in rajala vsa širna Daljna dežela, le kraljična sama se ni mogla niti nasmehnuti. Nemirno in žalostno se je oziralo njeno oko po jezerski gladini, dokler ni zapazilo tam daleč na jezeru kraljevskih oblaci. Brž je posedlo nekaj vitezov v čolne. Odveslali so v ono smer in si skoraj niso upali nazaj. Kar je plavalo po jezerski gladini, niso bila samo kraljevska oblaci, ampak vanje oblečeni kraljičin — mrtvi rešitelj! Besneči zmaj ga je bil moral oplaziti z repom in ga treščiti v razburkano jezero.

Čim je kraljična zagledala truplo, ki ji je bilo tolikanj drago, je kakor mrtva omahnila nanj. Dala je Kamenjaka položiti v kraljevo grobnico in ni nehala žalovati, dokler še njej ni smrt odkazala prostora kraj njega.

Kako so ljudje nekoč jedli.

V tistih pradavnih časih, ko ljudje še niso poznali žlic, nožev in vilic, in še mnogo pozneje, so jedli ljudje z roko, v bolj redka jedila pa so pomakali kruh. Ker so pa jedli večinoma le z roko, je bilo takrat pravilo, da so si pred jedjo umivali roke. Ta navada se je ohranila še do danes in je neobhodno potrebna, vzlic temu, da jemo danes z vsem mogočim jedilnim priborom.

V srednjem veku je prinesel strežaj, v obednico posodo z vodo in jo držal pred gostom, na rami pa mu je visela brisača, s katero si je gost obrisal roke. Ko so si vsi umili roke, so prisedli k mizi, kjer so bile jedi že pripravljene, toda vse pokrite s prtiči. Juho so v srednjem veku pili, ker še niso poznali žlic, in hiša, kjer so imeli toliko posode za juho, da sta pila le po dva gosta iz ene posode, je veljala že za zelo bogato in razkošno.

Tudi vilic niso skoro nikjer poznali. Cesar Karol ni imel l. 1418. več vilic kakor troje in še te so služile samo za uživanje sadja. Meso so jedli do 17. stoletja z rokami. V takratnih navodilih za lepo vedenje čitamo, da je treba jesti meso le s tremi prsti. Na kraljevih dvorih in v hišah plemenitašev pa so imeli silno natančne predpise, kako je treba jesti in piti in kako se mora človek obnašati med jedjo, da ga nimajo za navadnega, neolikanega človeka.

Kasneje je prišlo v navado tudi umivanje rok po jedi. Iz načina, kako si posamezniki umivajo roke, so spoznavali olikane ljudi, pa tudi razni zarotniki so se na ta način spoznavali med seboj.

Predpise, kako naj človek je in pije, in kako naj se obnaša med jedjo, imamo tudi dandanes. Toda ti predpisi niso v glavnem nič novega, temveč samo nadaljevanje starih navad v novi obliki.